

Rozhovory mezi nacistickým Německem a druhou Polskou republikou o společném pochodu na SSSR běžely celkem dlouho, ale dokud se Hitler nepřiblížil k sovětským hranicím, byly spíše teoretické, než praktické. Bezskrupulózní rozdělení Československa v říjnu 1938, požehnané západními mocnostmi (Polsko tehdy okupovalo **Těšínsko**), znamenalo významný postup německé armády blíže k Sovětskému svazu. Existovaly plány na vyřešení existujících územních sporů mezi Německem a Polskem podobně přátelským způsobem. „V r. 1938 spojenci souhlasili, že Polsko se stane německým satelitem,“ **píše**, jakoby mimochodem, britský historik A. J. P. Taylor. „Vrchol“ polsko-německých vztahů – období jejich „lábánek“ – přišel v období „**po Mnichově**“: na konci r. 1938 a počátku r. 1939...

S nástupem Hitlera k moci začalo mít Polsko výstřední přístup k Němcům. Pro-nacistické organizace etnických Němců, jako **Svaz Němců v Polsku** a **strana Mladých Němců v Polsku**, začaly rychle růst. Obě organizace byly financovány a řízeny z Německa a dokonce vysílaly zástupce do polského Sejmu. Nacistické ideje byly aktivně zveřejňovány a propagovány mezi místními Němci. v r. 1937 bylo v Polsku vydáváno přibližně 150 německých novin a časopisů a asi 20 z nich byly deníky. Převážná většina těchto periodik byla sledována říšským ministerstvem propagandy, vedeným **Josephem Goebbelsem**.

Národové Archivum Cyfrowe, sygn. 1-B-229-4

Kurt Daluege (první řada, 4. zleva) a generál Joseph Kordian Zamorski (první řada, 5. zleva) v Krakově, listopad 1936. Zdroj: Národní digitální archiv Polska

Vztahy mezi těmito dvěma vládami byly zřízeny na různých úrovních. Prominentní Poláci konali přátelské návštěvy Třetí říše a nacističtí vůdci činili totéž ve svém „bratrském“ Polsku. V lednu 1938 Oberst-Gruppenführer SS **Kurt Daluege** přijel do Varšavy a o dva měsíce později se vydal do Vídně organizovat „referendum“. Daluege, velitel německé policie (Sipo), se přirozeně dělil o „tajemství“ své profese s generálem Kordianem Zamorskim, šéfem polské státní policie. Nicméně „pan general“ zcela jistě přišel i se svou troškou do mlýna. Polská policie používala při své práci dokonce ještě krutější metody, než Němci: bití,

mučení a zatýkání bez zatykače. Stříleli zadržené při sebemenší známce odporu nebo pokusu o útěk. Vůči komu se polští policisté chovali tak krutě? Vůči zločincům a zlodějům? Ne, vůči politickým odpůrcům vládnoucí klaky ve Varšavě, komunistům a ukrajinským nacionalistům.

Německo-polská spolupráce byla tak úzká, že Kordian Zamorski dostal pozvání na výroční sjezd nacistické strany v Norimberku (!). Tam se tento polský „genosse“ setkal osobně s Hitlerem. Není pochyb, že cizinci byli zváni na sjezd NSDAP velmi ojediněle, a ještě méně jich bylo poctěno osobní rozpravou s Führerem. Ale Hitler a jeho stoupenci se, co se týkalo Poláků, vždy drželi politiky otevřených dveří. A nebylo to jen nacistické Německo, kdo si odvážné polské policie vážilo a respektovalo ji. O měsíc později, 7. října 1938, navštívil generál Kordian Zamorski Kurta Daluege v Berlíně, na své cestě do Říma na stranický sjezd italské fašistické strany.

Reichsführer a pozdější nacistický německý kancléř Himmler a Kordian Zamorski

Ale německo-polské přátelství se neomezovalo jen na tyto osobní vztahy mezi šéfy bezpečnosti těchto dvou zemí: v prosinci 1938 navštívil Varšavu německý ministr spravedlnosti Hermann Frank, a 18. února 1939 přijel dokonce i Reichsführer-SS Heinrich Himmler. Polští představitelé se nijak neštíteli zuřivého antisemitismu nacistů a nijak to nenarušovalo jejich robustní německo-polské přátelství.

Hitler, který byl stále ochoten (v té době) dodržet své závazky vůči Západu, se primárně soustředil na dvě záležitosti týkající se jeho vztahů s Varšavou: návrat Říši

pozemků, o které přišlo ve prospěch Polska po první světové válce, a vojenskou podporou polské armádě během jejího budoucího útoku na Sovětský svaz. Protože druhý bod byl pro Hitlera extrémně významný, zmiňoval první záležitost jen v tichosti a diplomaticky. Hitler se choval k Polsku jako gentleman – dokud sami Poláci neučinili ukvapené či nestoudné kroky k narušení svých vztahů s Říší, poslušní příkazů z Londýna. Tím jak a proč se to stalo se budeme zabývat ve třetí části seriálu.